

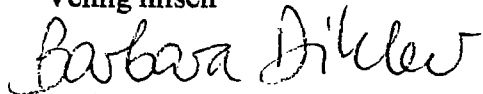
Til udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

7-12-2005

Jeg sender hermed et brev, som dags dato er afsendt til Fødevareminister Hans Chr. Schmidt i et forsøg på at få svar på hvordan og hvorfor Landdistriktsprogrammet er blevet ændret så grundlæggende siden april.

Jeg håber, Fødevareudvalget kan og vil følge op på sagen.

Venlig hilsen

Barbara Diklev, bestyrelsesmedlem og redaktør
Landsforeningen Af Landsbysamfund

Nørvad 4, Nysum
9610 Nørager

KOPI TIL FØDEVAREUDVALGET

Min. For Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Ministereren
Holbergsgade 2
1057 Kbh. K

Til Hans Christian Schmidt,

7-12-2005

Jeg skriver til dig for at forklare, hvorfor vi føler mulighederne glide fra os i Landsforeningen Af Landsbysamfund – på trods af Fødevareministeriets Landdistriktsprogram og på grund af det.

I går og i forgårs hørte jeg dig i radio og fjernsyn i Nordjylland. Jeg havde håbet på et alvorligt svar fra dig. I stedet fik vi alle sammen løs snak og irrelevant drilleri til det nordjyske folketingsmedlem, der stillede spørgsmål. Det her burde ikke have noget at gøre med partipolitik og personligt fnidder. Efter vores mening er sagen for alvorlig til det, og debatten kan godt føres udenfor samrådet, så alle vi som ser landdistrikternes udvikling som vigtig for hele landet også kan følge med.

I et halvt år har vi troet, der kom noget positivt ud af det første skridt mod en omlægning af landbrugsstøtten til støtte til landdistrikterne. I et halvt år med Landdistriktsprogrammet har vi ventet på at kommentarer fra alle konferencerne skulle komme ind og tælle med i det endelige forslag. Det resultat, vi ser på www.dffe.dk har ikke meget med de udsigter at gøre, som blev offentliggjort d. 8. april.

Indenrigsministeriet er vores ressortministerium i landdistrikterne, men det skulle ikke afholde os fra at juble over et tiltag for landdistrikterne, som tilsyneladende skulle gavne os. Måske kunne ministerierne endda finde sammen og hjælpes med at lave en national dansk landdistriktspolitik og et helhedsorienteret program for ligelig udvikling i landet. Vi havde store håb.

Artikel 33 var udenfor Landdistriktsprogrammet, og der var tre små tiltag annonceret, som man kunne søge penge til at matche EU's fonde til: Alternativt brug af tomme landbrugsbygninger, Læhegn og fodstier og Attraktive Kultur- og Fritidsaktiviteter. De stod til at blive støttet med 11 mio.kr tilsammen fra Fødevareministeriet.

Nu ser vi, at Artikel 33 er taget ind i sammenhængen som et nyt initiativ, at de eneste tre tiltag for andre end landbruget, små som de var, – de er sat ind i Artikel 33, og pengene til dem er forsvundet. Samtidig er Artikel 33 gået ned fra 56 mio. kr. i år til 32,2 mio.kr. i 2006. Det kan kun kaldes tilbagegang. Artikel 33 er ikke ny. Den har været god i mange år, og er blevet delt godt nok mellem jordbrug og ikke-jordbrug. Det er falsk varebetegnelse at den er i Landdistriktsprogrammet som en af ni nye tilskudsmuligheder.

Samtidig med disse nedskæringer i landdistrikternes penge i forhold til udsigterne er der sket mere end en fordobling af landbrugets midler. De stod til 105 mio. kr. fra Fødevareministeriet i dokumentet fra april, men står til 239 mio. kr. i finansloven for 2006. Der er sikkert en grund til at de penge skal til landbruget, og et par af projekterne kan vi da også se en fælles gavn af, men resultatet, set fra vores side, de andre i landdistrikterne, er at vi er brugt som legitimation for at landbruget nu har fået hvad de måske hele tiden har skullet have. Behøvede vi, de andre i landdistrikterne, virkelig at gå igennem håb og tro om program for fremtiden, om samarbejde og om lydhørhed af den grund?

Situationen nu gør, at vi er blevet mere mistroiske overfor det næste skridt, 2007-2013.

Hvad skal der ske med landdistrikterne der?

Skal det program bruges til samarbejde mellem landbrug og andre aktører i landdistrikterne, til gavn for fælles fremtid?

Bliver kommentarerne fra alle de store konferencer om landdistriktsprogrammet taget med ind og vægtet til gavn for begge parter?

Kommer de andre ministerier med ind i arbejdet for en ligelig udvikling?

- Og finder I ud af at matche EU midler, så der kommer landdistriktskonsulenter i alle kommuner med landdistrikter? De er højst nødvendige til at lette de frivillige foreningers arbejdspress, og det er vigtigt, at konsulenterne sidder decentralt.

På forhånd tak for svar

For Landsforeningen Af Landsbysamfund

Barbara Diklev

Barbara Diklev, bestyrelsesmedlem og redaktør
Nørvad 4, Nysum
9610 Nørager

cc. Folketingets Fødevareudvalg